

אור הזוהר 94 * ניסן תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי הפועל בעידודם של גדולי ישראל שליט"א ובברכת מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א

גדולי ישראל שליט"א: בדורנו יש ללמוד זוהר בכל יום

בהוראת גדולי ומאורי הדור שליט"א: חובה גדולה מוטלת על כל בני ישראל, ללמוד בכל יום זוהר הקדוש, למשך חמש דקות בכל יום ויום, בכדי להביא את הגאולה ברחמים.

עוון ביטול תורה מצוי מאד

ובמה דברים אמורים ב"סדרים", אבל מחוץ ל"סדרים" אין לשער ולמדוד את ביטולה של תורה, ההורסת כל קיום וכל יסוד לדמותו של ה"תלמיד חכם".

אין כל יסוד לחשש של ביטול תורה על ידי למוד הזוהר

ונפקא - שלחשש הנ"ל של ביטול תורה אין כל אחיזה ושוורש.

הלומד זוהר נחשב לו כאילו למד את כל הש"ס בבקיאות ועיון

ועוד דבזה שמבטל עצמו למרות כל פחדיו וחששותיו, ומסיר את קשיות ערפו ומשפיל גאוותו לילך לעסוק בתורת התנא האלקי הרשב"י ע"ה - בזה נחשב לו כאילו למד כל הש"ס בבקיאות וביגיעה רבה. (כמו שאמר הגאון רבינו ישראל סלנטר ז"ל שניקל ללמוד כל הש"ס בעמל ולהיות בקי בו, מאשר לתקן איזה מידה מעוקשת)

אי לימוד הזוהר יסודו מהשקר

ובזה תאלמנה שפתי שקר, האומרים: דהוא ביטול תורה ללמוד זוהר.

מעלות רבות ללומד זוהר

ואדרבה בזה עושה תועלת גדולה לנשמתו, ומסוגל לאמונה ותשובה, ולהנצל מגאווה, ומסיר מעליו טמטום הלב, ומשמח נפשו ביראת ה', ומצילו מיצר הרע, וזכות הרשב"י תגן עליו אף בעוה"ז, ופועל גדולות ונצורות, ובונה עולמות חדשים ברקיע, ואף מביא תועלת ללימוד הנגלה (כמ"ש רבותינו גדולי הדורות זיע"א), ומקרב הגאולה. וכמו שכתב רבינו הגר"א ז"ל שהגאולה תהיה על ידי לימוד התורה, ועיקר הגאולה תהיה בלימוד הזוהר (בפירושו לדעיא מהימנא דף פב ובפ"י לתיקונים, תיקון ו') וכן אמר משה רבינו בפירושו "בספרא דא יפקון מגלותא ברחמי!"

גדולי ישראל מעוררים ומרעישים לכלל ישראל על לימוד הזוהר הקדוש

וכבר יצאו רבני עיה"ק ירושלים תובב"א (ביניהם מרן רבי יוסף חיים זוננפלד זצ"ל) בשנת תרפ"א בקריאה גלויה לכל יהודי באשר הוא שם, שיקבע שיעור בכל יום ויום בספר הזוהר הקדוש, אף בגי'סא

יש חוששים לביטול תורה אף בחמש דקות לימוד זוהר

ואם תמצוי לומר שקפדינן אף על 5 דקות, והוי ביטול תורה, "ודבר ה' בזה". אימא לך דאיפכא מסתברא, וראייתי ממת מצוה, דהנה תורת הרשב"י ע"ה הוי כמת מצוה ממש, שמונחת בקרן זיוות, ואין דורש ומבקש לה, ונשכחה מלב שלומי אמוני ישראל, ומשאירים את הלימוד בה לגדולים וצדיקים, ואין לך ביזוי דבר ה' יותר מזה! (כמ"ש בספר חסידים דהמצוה נכנסת לפני הקב"ה, ואומרת: מה גרע חלקי משאר מצותיך?) ואמרו רבותינו ז"ל (מגילה ג.): מת מצוה ותלמוד תורה - מת מצוה עדיף! (ת"ת היינו התורה הנלמדת בכל מקום, ומת מצוה הוא הזוהר הקדוש, מה עדיף?). ויתרה מזו, הלא פסק רבינו הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל, שכל תלמיד חכם באשר הוא, מחוייב להפריש מעשר מזמנו ולתרום לזיכוי הרבים, ואין לך זיכוי הרבים גדול מזה!

נדאים הם החמש דקות של זוהר בכדי לזכך הנפש ולהגן על העולם

ולשיטתך, תימא שאין למדים מהתם. לכן אומר לך למדנו: ביטולה של תורה זוהי יסודה (מנחות), וכדאי לבטל ה-5 דקות האלו, ובלבד שיזכך נפשו מכל תאוותיה, ויגן על כל העולם כולו, וגדולה עבירה לשמה!

האם אנחנו מקפידים על "ביטול תורה"?

ועוד יש להביא ראייה גדולה ועצומה עד למאד להתיר, ממנהג העולם. מנהגו של עולם ליבטל מלימודם בעודם עוסקים בשקלא וטריא ממש, ועומדים ליד הסטנדר הקדוש, ו"פתאום" הלה נזכר באיזו "ידיעה" שהוא ממש חייב לשתף את רעהו, באמצע הלימוד! וכך גלגולה של ביטול תורה - השני מוסיף לו עוד "חדשה", ויושבים ומתבטלים ומפסיקים מדברי אלקים חיים! ואין מי שיערער ויאזור אומץ לבטל המנהג הרע הלזה. וה"עסק" הזה אורך לכל הפחות יותר מ-5 דקות.

חמש דקות של הביטול בסדרים היו יכולים להספיק דף זוהר הקדוש!

הלא חבל על דקות היקרות האלו שהולכות לריק, זהו "ביטול תורה באיכות ובכמות", שאין כמותו! ה"צדיקים" האלו יכלו לנצל את הזמן, ובזמן ההוא באפשרותם ללמוד עוד דף זוהר הקדוש!

שמביאים להלכה את הזוהר הקדוש! בא וגזור על הספרים הנ"ל שבחור ישיבה אינו ראוי ללמוד בהם!

גדולי הפוסקים היו מקובלים

ודע, שגדולי הפוסקים היו מקובלים אמיתיים וכדמוכח מסוף ס' באר הגולה שעל שו"ע שידע מכתבי אר"י ז"ל. - בבאר הגולה (בסוף שו"ע חושן משפט): **הקב"ה ברא את העולם בחסדו להיטיב להנבואים ושיכירו גדולתו**. הלשון הזו ממש דומה ללשון האר"י זצ"ל. והרעיון הזה כצורתו מופיע לראשונה בכתבי האר"י זצ"ל.

"כשעלה ברצונו יתברך שמו לברוא את העולם **כדי להיטיב לברואי ויכירו גדולתו** ויזכו להיות מרכבה למעלה להדבק בו יתברך (לשון עין חיים שער הכללים פרק א'). - ומוכח מכאן שרבונו הבאר הגולה למד את כתבי האר"י טרם שבא לכתוב את חיבורו הקדוש. ואף זכות לימוד תורת הסוד היא שסייעה בידו לכתוב את חיבורו.

וכן מרן הבית יוסף זצ"ל לפני שכתב את חיבוריו הקדושים: בית יוסף, שו"ע וכו', היה לו מגיד מן השמים שגילה לו את סודות התורה ואף היה עוסק הרבה בספר הזוהר הקדוש כפי שיראה זאת בבירור כל הלומד בספר מגיד מישרים.

יצא שרוב הפוסקים היה להם יד ושם טוב בתורת הקבלה ואף למדו את ספר הזוהר הקדוש! - למן התנאים הקדושים וחכמי שני התלמודים עד אחרון הפוסקים - המשנה ברורה (שמצטט למאות פעמים את הזוהר הקדוש בספריו ומביא מן ספרי המקובלים) - וכגון רבינו הב"ח שחיבר בנוסף לחיבורו על הטור פירוש ע"פ סוד למגילת רות הנקרא "משיב נפש" - וזכרני שראיתי שרבינו הט"ז חיבר את חיבורו 'טורי זהב' ע"פ פשט וסוד. כלומר שגם ניתן להבינו ע"ד הסוד. - רש"י היה מקובל גדול עיין בשם הגדולים בערכו. הראב"ד והרמב"ן היו מקובלים גדולים ואף זכו לגילוי אליהו הנביא. והלא הם מגדולי הפוסקים הראשונים (מלחמות, חידושי הרמב"ן, הראב"ד על הרמב"ם).

רבינו הרמב"ם היה מקובל והעתיק רבות מהזוהר

ואף רבינו הרמב"ם עצמו היה מקובל בסוף ימיו. (כן! למרבה הפלא) כך כתב בספר שושן סודות (אות ריב) "ראיתי כתוב שבסוף ימיו נטה אחרי דיעות הקבלה".

וכתב בספר עבודת הקודש להמקובל האלקי רבי מאיר ׳ן גבאי ז"ל (חלק ב' פרק י"ג) וזה לשון קודשו: וכמה מהמתרשלים אשר אין להם חפץ בחכמה יביאו ראייה מדברי אלה הגדולים יחשבו להציל נפשם בטענה זו, וסוף שישימו יד לפה כשיכנסו לדין וישאלום פלפלת בחכמה, ונמצאו מחייבים את נפשם ואת מוריהם, והמתפלסף הוא אשר הביא דבריו שוטה היה, והכלל אצלנו אין מביאין ראייה מן השוטים, ומי לנו גדול בפלוסופיא כהרמב"ם ז"ל וכשמצא המרגלית השליך מידיה את הצרורות, ואחד מחכמי האמת שביאר סודות הרמב"ן ז"ל כתב בפרשת בשלח בזה הלשון, ור' יעקב זה הלך למצרים ומסר הקבלה להרמב"ם ז"ל ולרוב שמחתו בה היה משתבח בה לתלמידיו, אמנם לא זכה לזה עד קרוב לאחרית ימיו שכבר חבר כל ספריו הנמצאים היום, עד כאן.

והחכם רבי יצחק אברבנל ז"ל בנחלת אבות בסוף פרק עקביה כתב בזה הלשון, וגם אני שמעתי שהרב הגדול המיימוני כתב באגרת שלו אלה הדברים. בסוף ימי בא אלי אדם אחד ואמר לי דברים של טעם, ואלולי שהייתי בסוף ימי ונתפשטו חבורי בעולם הייתי חוזר מדברים רבים שכתבתי בהם, ואין ספק שדברי קבלה היו אשר שמע באחרית ימיו, עד כאן. הוא שמע אבל אני ראיתי כתוב בספר אחד בשמו בזה הלשון לסוף ימי בא אלי זקן אחד והאיר עיני בחכמת הקבלה, ולולי

בעלמא, בכדי לקרב הגאולה ברחמים, וחזרו והסכימו במשנה תוקף רבני הבד"ץ זצ"ל ויבלח"ט ל'קול קורא' הנ"ל בהסכמתם לס' הזוה"ק עם פי' "מתוק מדבש", וכבר יצאו גדולי ישראל (ביניהם הרב עובדיה יוסף שליט"א ולהבחל"ח רבי יצחק כדורי זצ"ל ועוד) בקריאה קדושה, וכן מרנן גדולי ומאורי הדור ורבנן ראשי הישיבות שליט"א, מעוררים ומעודדים וקוראים בקריאת קודש **לכל אשר בשם ישראל יכונה**: להגביר חילים לאורייתא **ולקבוע עצמו ללמוד לכל הפחות עמוד יומי מספר הזוהר הקדוש**. (ביניהם רבי חיים קנייבסקי שליט"א והגה"צ רבי יעקב מאיר שכטער שליט"א מחברי הבד"ץ)

מי לא רוצה להנאל? למי לא אכפת מצערה של ננסת ישראל? מי עומד שאנן למול קריאת גדולי הדור?

ומי אינו רוצה להנאל? מי אינו רוצה לקרב הגאולה ברחמים, ולהקל צערן של ישראל, וצערה של שכנית עוזנו? (עי' בדרשות ר' חיים ולאז"ן) אחרי שיצא פסק מבית ההוראה, מבית קודש הקודשים, שבחור ישיבה יכול ללמוד זוהר הקדוש, מי רואה אותם יוצאים ואינו יוצא?

מרן הרב שך: אחינו הספרדים ניצלו מהשוואה בגלל שלמדו זוהר

ובשם מרן ראש הישיבה הרב הגרא"מ שך זצ"ל נמצא כתוב, שיהדות ספרד נצלה מצפורני הנאצים ימ"ש, בזכות שהיו רגילים בתמימות ופשיטות ללמוד בכל יום מאמר מהזוהר הקדוש, והוא ידוע ומופרסם, כמו כן היהודים שהיו רגילים לקרוא בכל יום מאמר "פתח אליהו" לפני התפילות ניצלו אז משואת אירופה.

הרמח"ל: אין חיוב להבין כשלומד זוהר הקדוש, עצם לשון הזוהר מסוגל לנשמה

כתב רבינו הרמח"ל ז"ל (בסוף ס' דרך עץ חיים) נאמר "והגית בו יומם ולילה" ולא נאמר "והבנת בו יומם ולילה" אם תבין תבין, ואם לאו שכר הלימוד בידך!

תמיהה ניצד אומרים "ברוך שמיה"

ואם בכל זאת אין אתה מקבל את היישובים הנ"ל, כעת הזאת תהיה פליאה נשגבה איך הותר לומר תפילת "ברוך שמיה" הלא הוא קטע מזוה"ק (פר' ויקהל)!

מכיון שגדולי הדורות העתיקו רבות את הזוהר הקדוש בספריהם, זו ראייה על היתר לימודו, ולשונו הקדוש מעורר חשק גדול ללמוד את כל התורה

הגע עצמך! וכי יעלה על הדעת שרבי חיים מוואלז'ין יעתיק בחיבור נפש החיים המלא וגדוש מספר הזוה"ק את לשון הזוהר לאור החששות הנ"ל, וכי הח"ח יכתוב בספריו מלא וגדיש מקו לקו מהקצה אל הקצה במאמרי זוה"ק על אף החששות הנ"ל? ומכיון שלא חששו לזה, ואדרבה העתיקו את לשון הזוהר, **מכיון שהוא מעורר מאד לעבודת השם וממנו נעשה חשק גדול ללמוד את כל התורה**, כלשונו של אחד מגדולי הדורות, לו נאה ויאה להיכתב בספרן של צדיקים.

הלכות רבות משולחן ערוך נוסדו על אדני הזוהר, לך וגזור על בחורי ישראל שלא ילמדו שולחן ערוך

והרבה הלכות משו"ע יסודם מזוה"ק לך נא וראה ב'באר הגולה" ו'ביאור הגר"א" ואתה תחזה, גם כן מ"משנה ברורה" ו'ביאור הלכה"

מיוסדים על אדני הקבלה, רמב"ם טור שאף היה מקובל, שו"ע, משנה ברורה. - ואף אומר החיד"א שאם מרן הבית יוסף היה יודע מהאר"י זצ"ל היה פוסק כמוהו (כמו בברכת הנותן ליעף כח שפסק לא לאומרו, והאר"י אמר שלפי סוד יש לאומרו, אם היה יודע מהאר"י - היה פוסק כן לומר הנותן ליעף כח, וכנהנה רבות). - ואף הגר"א אמר שאין שום מחלוקת בין הזוהר והגמרא ומסביר ומבאר ומיישר ומראה שאין מחלוקת כלל. (אף שבזה היה מחלוקת אחרונים בכללי הפסיקה אם פסקינן כזוהר או כהגמרא). - ואף מרן הרב אלישיב זצ"ל נכד המקובל הגדול בעל הלשם' - שהתפרסם שהיה פוסק הדור. - האמת - אמרו עליו שהיה מקובל גדול. וכהאי מעשה ששאלו את מרן הרב שטיינמן שליט"א אם יש מקובל אמיתי בדורנו ואמר: הרב - אלישיב! - וזה פירוש: הריעו לה' כל הארץ ר"ת הלכה שמפורסם בכל הארץ וכל הארץ יכולים ללמוד, אך השתחוו לה' בהדרת קודש ר"ת קבלה שטעון הכנה וקדושה יתירה (האר"י זצ"ל)

התפשטות המתחזים למקובלים היא שגרמה לחששות ופחדים על לימוד הזוהר, יש ללמוד זוהר בטהרה

ופה הנני מדבר על קבלה ממש (תורת הספירות וכו') שלא יתכן שאדם המלא עבירות וטומאה יעסוק בקודש הקודשים, לאפוקי מכל מיני "מקובלים" למיניהם המתחזים כמקובלים ורק מעניין אותם כבוד וכסף. - אך על זוהר אין הגבלה כלל. (ואף בעל המתוק מדבש זצ"ל חילק פירושו לב' חלקים חד בכתב רגיל וחד בכתב רש"י שהוא טעון טבילה. כי מן הידוע שכל כוחם של כת השבתי צבי שר"י זה שעסקו בזוהר וקבלה בטומאה גדולה.)

עסק הזוהר מקדש ומטהר את האדם

וממילא עסק הזוהר מקדש ומטהר את האדם מבית ומחוץ וכל הפוסקים ובעלי המוסר ומפרשי התורה - ידעוהו!

המניעה מלימוד הזוהר נובע מעצלות חסרון אמונה ואף חשש ניצוץ מנשמות הערב רב

ואם כן - מי הוא זה ואיזהו שלא ירצה בשעשועין דמלכא קדישא ולעשות נחת רוח למאריה? - אין זה כי אם עצלות חסרון אמונה ועקשנות מיותרת ואף חשש ערב רב.

לכאורה היו צריכים להגביל את לימוד הגמרא והפוסקים לגיל ארבעים

והשתא, הוה אמינא, מפני שיד הקבלה והזוהר פושטת בכל דברי הגמרא המפרשים ראשונים ואחרונים, ובכל ספרי ההלכה הצרופה והפוסקים אין לנו רשות ליגע בהם, השמר לך פן תקרא בהם, כי הקריאה אסורה ומוגבלת רק לגיל ארבעים!

אין שום חשש ללמוד זוהר הקדוש

ועכשיו שאין הדין כן - שמע מינה שאין כל חשש לכל הגילאים יונק עד איש שיבה. לא איסור לא שב ואל תעשה, לא חומרה, ולא גזירה בלימוד בספר הזוהר הקדוש!

שנתפשטו ספרי בעולם הייתי חוזר כי מכמה דברים שכתבתי, עד כאן, ודי בזה קהוי שנים אל המתפלסף ההוא ולרעיו ההולכים אחרי שרירות לבם: עד כאן לשונו*.

יוצא שהרמב"ם הקדוש עסק בקבלה! ואף היה מוכן לחזור בו מהדברים שכתב! ולא עוד אלא שיש דברים במשנה תורה שנמצאים אך ורק בזוהר הקדוש! (ראה לדוגמא בהלכות דעות כל הכועס כאילו עובד עבודת גילולים וזה נמצא רק בזוהר!) וכו' כן בהלכות יבום הרמב"ם למד זוהר! (נגד כל הידוע לעולם)

ובעלי התוספות היו מקובלים גדולים (רבי יהודה החסיד, הרוקח ועוד). הלבוש - כתב גם כן פירוש על הריקאנטי (שהוא פירוש על דרך האמת על התורה). והגר"א שהיה פוסק גדול - ידוע שהיה מקובל עצום מילדות. וכתב פירוש על הזוהר. ובחיבוריו על שו"ע מציין הרבה את הזוהר"ק. כו' וכו'. וכל השו"ת היו יודעים זוהר וכו' וכו'. ואפילו הספר הישיבתי "קצות החושן" מביא הרבה זוהר בהקדמה, ומביא ג"כ זוהר בתוך ספרו. וספר נפש החיים מלא תוכו רצוף מאמרי הזוהר. וידוע המעשה ברבי מאיר שמחה מדוויניסק שפעם מישהו השמיע לאוזניו שאולי הזוהר אינו מקורי ולא מן הרשב"י זיע"א וכו' וחרה אפו בו ורצה לנדותו. (או שמא נזף בו כמדומני שכך וכך היה המעשה, אך איני זוכר בדיוק את הפרטים). ואם כן יסכר פי דוברי שקר...

קבל"ה ר"ת המבדיל בין קודש לחול. לומר שעל ידי הקבלה לומדים להבחין בין הקודש לבין הפכו...

ואף כל הספרי מוסר מלאים זוהר: ראשית חכמה, חרדים, של"ה, קב, הישר, שבט מוסר, מסילת ישרים (שהוא מיסוד על פי הסוד), יערות דבש ועוד. וכן בעלי המוסר האחרונים למן רבי ישראל סלנטר (אף ששאלהו באם לומד קבלה ויען "מה אכפת לי לידע באיזה רקיע יושב הקב"ה? העיקר שאני צריך לדעת ששם מכים בשבטים של אש, וזה כואב! - מכל מקום מעיד עליו תלמידו ששביליו במים רבים ועקביו לא נודעו ואף מצאו פעם שספרי קבלה נושרים מחיקו, ואף מבאר את הזוהר הקדוש כמה פעמים). ועד אחרוני גדולי המוסר כמו המשגיח רבי שלמה וולבה זלה"ה הוא למד קבלה ומביא פעמים רבות את הזוהר בספריו.

אף אם למד האדם תורה הרבה אי לימוד מעשה מרכבה נקרא שהאדם לא הרבה ללמוד תורה

ואף מצינו שאי לימוד מעשה מרכבה (שהזוהר מלא מעשה מרכבה) נקרא שהאדם לא הרבה ללמוד תורה כמו שמצינו בברכות (דף ה' ע"ג), שרבי אלעזר חלה ובא לבקרו רבי יוחנן והחל לבכות. ושאלו רבי יוחנן: על מה אתה בוכה? אם משום תורה שלא הרבית כבר שנינו אחד המרבה ואחד הממעיט וכו' ומסבירים המפרשים וכי רבי אלעזר לא למד הרבה תורה? אלא שהוא לא הספיק ללמוד מעשה מרכבה! כמו שכתוב בתחילת פרק שני (אין דורשין!). ומפרשי התורה ידעו קבלה - רש"י האבן עזרא, הרמב"ן, רבינו בחיי על התורה שמביא כמה פעמים את הזוהר (בתור מדרש רשב"י), ריקאנטי וכמה ספרים נתחברו לבאר את סודי הרמב"ן ורבינו בחיי. - יוצא דכל ספרי ההלכה

* הרעיון שהרמב"ם למד קבלה מפי מקובל זקן והמכתב שכתב מופיע גם כן בספר שומר אמונים (הקדמון) מהר"ם אלשקר, עבודת בורא, סדר הדורות, והריטב"א, זקן אהרן.

שאלות ותשובות על הזוהר הקדוש מהגאון רבי שריה דבליצקי שליט"א

הגר"ש דבליצקי: ■ אין שום בעיה לאף אחד לעסוק בזוהר הקדוש ואדרבה מצוה גדולה! ■ אפשר ללמוד קבלה עוד לפני גיל 40 ועוד בטרם מילא כריסו בש"ס ופוסקים. ■ מי שמרגיש שהוא רוצה ללמוד קבלה אל יתעכב לילך לשאול רב אלא יתחיל ללמוד! ■ כמובן שצריך להתקדש בכל מיני קדושות לפני כן, ולשמור על כל השולחן ערוך.

האם יש ענין ללמוד זוהר בל"ג בעומר?

"בוודאי - משיב לנו הגר"ש שליט"א בהתלהבות יתירה - הרי יום קדוש הוא מבואו ועד צאתו להתדבק בתוה"ק של הרשב"י, ואני נוהג בעצמי ללמוד באידרא ובשאר מאמרים בספר הזוה"ק. החיד"א זי"ע כותב בספרו "מורה באצבע" (סימן ה) שיש ללמוד בל"ג בעומר מאמרי רשב"י. היו צדיקים שנהגו לערוך סיום רבתי על כל ספר הזוה"ק ביום ל"ג בעומר. מסופר על הגר"ש נאטנזאהן זי"ע בעל 'שואל ומשיב' שבל"ג בעומר היה סופר ומונה את כל המימרות של רשב"י בכל הש"ס בבלי וירושלמי במשך ג' שעות.

האם מותר וראוי לאברכים צעירים ללמוד בספר הזוה"ק?

הגר"ש שליט"א משיב דברים נכוחה: "בוודאי שאפשר להם ללמוד ואין בכך שום בעיה, הרי כל הספרים מלאים וגדושים על גודל הענין לעסוק בספר הזוה"ק, ואומר לכם כמה מהם. בספר "כסא מלך" כתב, "הנה כי כן ראוי לכל אדם ליקח לו ספר הזוה"ק, ולא יעבור מלקרוא הפרשה מדי שבוע בשבוע, וזה גדר גדול לאדם כדי שלא ישיאנו יצרו לפנות עצמו לבטלה, שהיא רעה גדולה כידוע. כך כותב גם הגה"ק רבי יעקב מליסא זי"ע בעל "חוות דעת" בהנהגותיו: "בכל שבת תקבעו ללמוד שיעור בספר הזוה"ק". בסה"ק "פלא יועץ" כותב הרבה בחשיבות נחיצות לימוד ספר הזוה"ק. וכן העיד הגה"צ רבי שלמה בלוך זצ"ל מתלמידי מרן ה'חפץ חיים' זי"ע, שה'חפץ חיים' היה מעורר לכולם ואפילו לבחורים, ללמוד בכל שבת את הזוהר של אותה פרשה. בכלל בספרי המוסר של ה'חפץ חיים' אנו רואים שהוא מביא

ללא הרף מדברי הזוה"ק המעוררים את האדם ליראתו ית' ולחשקת התורה וקיום המצוות באופן מבהיל.

מה הדין לגבי לימוד תורת הקבלה לאברכים צעירים?

"היום בדורנו אפשר להקדים ללמוד גם בגיל צעיר, ואני בעצמי כבר התחלתי ללמוד תורת הקבלה קצת אחרי גיל עשרים, אצל המקובל הגה"ק רבי מרדכי שרעבי זצוק"ל שנודע היה כחכם אלוקי ומקובל גדול בתורת הח"ן".

הערנו, שהרי מובא ברמ"א (יו"ד סי' רמו) שאין ללמוד קבלה רק לאחר שמילא כריסו בש"ס ובפוסקים, והוסיף על כך הש"ך שאף אחרי שמילא כריסו בש"ס ובפוסקים צריך שיהיה לפחות בגיל ארבעים, כמו שאמרו בן ארבעים לבניה?

על זה השיב לנו הרב שליט"א, שבדורותינו השתנה הענין והרבה הקילו בזה, אך כמובן שזה מותנה בתנאי קודם למעשה, שכל מי שניגש ללמוד תורת הקבלה, צריך להתקדש מקודם ולהזדכך בכל מיני קדושות, ולא כל הרוצה ליטול את השם יבוא ויטול.

הרב שליט"א אף הוסיף לנו. כי הדברים הללו הרי הם בבחינת "סוד ה' ליראיו". ועל כן כל מי ששואף והוא מרגיש באמת ובתום לבו שהוא כבר בדרגה שהוא יכול ללמוד קבלה, אין עליו לשאול שאלה מעין זו אלא שייגש ללמוד תורה זו, ובסייעתא דשמיא ה' ינחה אותו בדרך הטובה.

הגר"ש שליט"א אף הוסיף לנו בכת"י, וזה לשונו: "וכן יקפידו לשמור על כל חלקי השו"ע לפרטיהם".

מַחְפְּשִׁים מְפִיזִים לְמַלְיוֹנֵי דְפִי הַזְהַר בְּכָל הָעוֹלָם

מַחְפְּשִׁים תּוֹרְמִים לְהַדְפִּיס מִלְיוֹנֵי דְפִי זְהַר הַיּוֹמִי לְחַלְקָם ל־15 מִלְיוֹן יְהוּדִים בְּחִנָּם. הַתּוֹרְמִים מְשַׁלְּמִים יֶשֶׁר לְדָפוּס! הָאֵם יֵשׁ מַחְשֵׁב שְׂיוֹכֵל לְחַשְׁבָּן אֶת הַזְכוּת הַגְּדוֹלָה שְׂיוֹכֵלִים לְזָכוּת בְּכֶסֶף קָטָן.

לְפָרְטִים, טֵל: 052-7651911